

Deontologie

Acest **curs** prezintă **Deontologie**.

In acest PDF poți vizualiza cuprinsul și bibliografia (daca sunt disponibile) și aproximativ două pagini din documentul original.

Arhiva completa de pe site conține un fișier, într-un număr total de **129 pagini**.

Fișierele documentului original au următoarele extensii: pdf.

Cuprins

Modulul I. Modelarea exercițiului funcției publice.

Unitatea de învățare 1. Demersuri ideologice. Școala subiectivistă. Școala obiectivistă. Doctrina individualistă. Doctrina solidaristă. Doctrina comunistă. Demersuri postecembriste

Modulul II. Teoria funcției publice.

Unitatea de învățare 2 Introdúcere. Noțiuni generale. Definierea noțiunilor. Funcția publică. Reflecții logice, cauzale. Definiri ale funcției publice. Continuitatea, regularitatea și stabilitatea funcției publice. Reglementarea funcției publice din România prin prisma reglementărilor internaționale

Modulul III. Exercițiul onest al funcției publice.

Unitatea de învățare 3. Raportul morală-drept. Definierea onestității. Noțiuni introductive. Componentele onestității . Buna-credință - concept complex. Distincția dintre onestitate și buna-credință

Modulul IV. Deontologia funcționarului public.

Unitatea de învățare 4. Îndatoriri morale ale funcționarului public. Îndatoriri legale ale funcționarului public

Unitatea de învățare 5. Elemente de etică și psihologie socială. Noțiunea de etică. Elemente de psihologie socială. Demersuri normative și propuneri privind valorile etice ce trebuie să susțină serviciile

Unitatea de învățare 6. Conduita funcționarului public. Codul de conduită al funcționarilor publici. Măsuri necesare pentru determinarea exercițiului onest al funcției publice rezultate din experiența europeană

Unitatea de învățare 7. Măsuri privind privatizarea funcției publice. Măsuri privind conduita funcționarilor publici. Conduita în relațiile oficiale cu publicul. Conduita în relațiile neoficiale cu publicul. Relațiile șefisubordonați

Unitatea de învățare 8. Regimul normativ privind deontologia funcționarilor publici. Câteva considerente privind noul cadru normativ. Concluzii

Modulul 5 Metode de cercetare în stabilirea manifestării patologice a funcției publice.

Unitatea de învățare 9. Metode de cercetare . Metoda analitică. Metoda critică. Metoda interviului. Metoda sintezei

Modulul 6 Corupția.

Unitatea de învățare 10 Abordări teoretice ale corupției. Perspectiva normativă. Perspectiva sociologică. Infracțiuni ce țin de corupție de corupție. Definierea corupției. Forme și dimensiuni ale corupției. Nivelul la care se poate manifesta fenomenul de corupție în administrația publică. Cum este văzută corupția. Definierea corupției

Unitatea de învățare 11 Cauzele corupției și condițiile favorizante. Cauze generale ale corupției. Cauze specifice ale corupției funcției publice. Cauzele corupției în dezbaterile internaționale

Unitatea de învățare 12 .Principii, mecanisme, efecte și manifestări ale corupției.Principii si mecanisme ale corupției.Efectele corupției.Manifestări ale corupției

Unitatea de învățare 13 Prevenirea și combaterea fenomenului de corupție și propuneri de măsuri de luptă care ar putea fi incluse într-o strategie guvernamentală unitară

Unitatea de învățare 14 Impactul corupției si birocrăției asupra exercițiului drepturilor fundamentale ale cetățenilor

Unitatea de învățare 15 Cooperarea dintre administrație și justiție pentru combaterea corupției

Unitatea de învățare 16 Gradul de conformitate al legislației din România din punct de vedere al combaterii corupției cu acquis-ul comunitar.

Modulul 7 Birocrația.

Unitatea de învățare 17.Noțiuni introductive.Raportul dintre politic și birocrație

Unitatea de învățare 18, Cauzele birocrăției

Unitatea de învățare 19. Birocrați între pozitiv și negativ .Funcționarul public - un birocraț ?

Unitatea de învățare 20. Efectele birocrăției.Implicațiile birocrăției în aspectele vieții cotidiene

Unitatea de învățare 21. Prevenirea și combaterea birocrăției

Unitatea de învățare 22..Comparație între birocrăția din România și birocrăția din statele recent aderate aderare Contribuția cooperării administrative la crearea unui spațiu administrativ european.Avocatul poporului (ombudsmanul).Concluziile desprinse din perspectiva comparativă

Unitatea de învățare. 23.Gradul de conformitate al legislației din România din punctul de vedere al combaterii birocrăției cu implementare aquis-ului comunitar

Modulul 8. Abuzul de autoritate.

Unitatea de învățare 24..Noțiuni introductive.Domeniul de aplicareDeterminarea relației putere discreționară - abuz de puterePuterea discreționară și autoritatea legiuitoare Puterea discreționară și administrația.Puterea discreționară și autoritatea judecătorească Domeniul de aplicare. Noțiuni, precizări

Unitatea de învățare 25.Definirea abuzului de autoritate.Perspectiva sociologică a abuzului de autoritate

Unitatea de învățare 26.Teorii, condiții si forme de manifestare a abuzului de autoritate.Teorii cu privire la cauzele si condițiile care generează abuzul de autoritate.Factorii care determină apariția si amplificarea abuzului de autoritate.Formele de manifestare a abuzului de autoritate.Nivelul la care se poate manifesta fenomenul de abuzde autoritate în administrația publică.Amploarea și dimensiunile abuzului de autoritate din România

Unitatea de învățare 27.Efectele abuzului .Măsuri de prevenire și combatere a fenomenului de abuz de autoritate.Efectele abuzului.Măsuri care trebuie adoptate pentru prevenirea și combaterea abuzului de autoritate

Modulul 9. Politizarea funcției publice -

Considerente privind politizarea funcției publice.

Unitatea de învățare 28.Istoricul politizării

Unitatea de învățare 29.Relatia putere, putere politica, politizare

Unitatea de învățare 30.Forme de politizare.Politizarea prin forța politică.Politizarea prin procesul de socializare politică.Politizarea prin

influență.Politizarea prin simbolistică.Politizarea prin prestigiu politic
Unitatea de învățare.31Studiul fenomenului de politizare din punct de
vedere normativ.Investirea într-o funcție publică
Unitatea de învățare 32.Motivația
Unitatea de învățare 33.Concluzii și propuneri privind depolitizarea
Modulul 10. Obediența (Slugărnicia).
Unitatea de învățare 34. Obediența(slugărnicia).Noțiuni
introductive.Definirea obedienței(slugărniciiei).Radacinile istorice ale
obedienței(slugărniciiei.Cauzele obedienței[slugărniciiei]Manifestarea
obedienței.Consecintele obedienței.Prevenirea și combaterea obedienței

Extras

Modulul I

MODELAREA EXERCITIULUI FUNCȚIEI

PUBLICE

1. Cuprins
2. Obiectiv general
3. Obiective operaționale
4. Timpul necesar studiului capitolului
5. Dezvoltarea temei
6. Bibliografie selectivă

Cuprins

U.I.1 Demersuri ideologice, Școala subiectivistă, Școala obiectivistă

,Doctrina individualistă, Doctrina solidarist,ă Doctrina comunistă,

Demersuri postecembriste

= 3 ore

□ Obiectiv general: Cunoașterea demersurilor ideologice care au stat

la baza fundamentării conceptului de funcție publică

□ Obiective operaționale: Însușirea principalelor enunțuri ale
curentelor ideologice care compun valențele noțiunii de funcție
publică

UNITATEA DE ÎNVĂȚARE 1

1.Demersuri ideologice

Pentru a putea stabili principiul de bază al unei instituții juridice-deci și a

serviciului public- cu elementele sale componente, este necesar a avea în vedere o anumită concepție a dreptului, a originii și a caracterului său. Astfel, de-a lungul timpului s-au identificat două mari școli care înfățișează dreptul în mod cu totul diferit. Este școala subiectivistă și obiectivistă.

1.1. Școala subiectivistă¹

1 A se vedea Erast Diti Tarangul, Tratat de drept administrativ roman, Tipografia Glasul Bucovinei, Cernăuți, 1944, pag.

F

Școala subiectivistă

Această orientare de idei cuprinde marea majoritate a juristilor și este cea mai veche. Ea pune originea dreptului în individ, în voința [Windscheid, Rousseau] sau interesele [Ihering] individului.

În concepția individualistă, individul are o sferă de libertate care trebuie apărată împotriva statului. Individul este considerat ca putere motrică în ordinea de drept. Expresia juridică pentru sfera sa de libertate garantată împotriva statului cum și pentru puterea sa de voință de a crea drept este noțiunea dreptului subiectiv.

1.2. Școala obiectivistă²

În acest curent de idei putem considera pe următorii doctrinari: Duguit,

Bonnard, Kelssen, Stammler, Kaufmann, Geny și Renard. Aceștia concep dreptul în afara individului. Acest drept se impune individului în mod obiectiv.

Fiecare autor găsește o altă origine a dreptului. Toți sunt însă de acord că originea dreptului este în afara de individ.

Deosebirea dintre subiectivism și obiectivism nu constă decât în forma de a concepe normele de drept și de a le da o explicație logică. Calificările date de aceste școli normelor juridice se raportează numai la originea și substanța lor, și nicidecum cu privire la conținutul lor.

1.3. Doctrina individualistă³

Marea Revoluție Franceză din 1789 pune capăt monarhiei absolute și în locul ei instaurează democrația individualistă care are la bază principiul

suvernității naționale și principiul drepturilor și libertăților individuale. Ele au fost determinate de concepția individualistă care a dominat întreaga gândire din acea epocă și au avut menirea să înlăture stările sociale insuportabile din acea vreme.

Doctrina individualistă cu principiul că individul este măsura lucrurilor, că aprecierea valorilor materiale și spirituale se poate face numai pornind de la individ, că orice bun are valoare numai dacă servește individul etc. a stabilit și cadrele istorice ale ordinei politice instaurate de Revoluția franceză.

Istituțiile de drept sunt tributare următoarelor principii:

- principiul separației puterilor;
- principiul neintervenției statului;
- principiul legalității;
- contenciosul administrativ;
- principiul neresponsabilității statului suveran;
- exproprierea pentru cauza de utilitate publică;
- principiul drepturilor câștigate;
- recrutarea organelor administrației publice prin alegeri;
- administrația colegială.

1.4. Doctrina solidaristă

Ideea solidaristă cu principiul solidarității sociale pleacă în concepțiile sale de la societate. Măsura tuturor valorilor nu este individul, ci societatea. Individul își capătă întreaga sa valoare abia de la societate, în calitate sa de membru al societății, în care poate să trăiască și să-și găsească satisfacerea tuturor aspirațiilor, idealurilor, intereselor și nevoilor sale. Societatea este aceea care reprezintă toate valorile sociale, fapt pentru care interesele și aspirațiile individuale trebuie subordonate intereselor și aspirațiilor societății.

Individul este absorbit de societate. El nu reprezintă nimic în afară de societate, fiind fără nici o valoare socială.

2 Idem, pag

3 Idem, pag

4 Idem, pag

F

Școala

obiectivistă

F

Doctrina

individualistă

F

Doctrina

solidaristă

În societate însă, integrat alături de ceilalți, individul este puternic și reprezintă o valoare socială, anume aportul ce-l aduce el societății prin activitatea sa, prin calitățile și aptitudinile sale.

Prin această concepție însă doctrina solidaristă nu-l nesocotește pe individ, jertfindu-l cu totul societății, așa precum o face doctrina bolșevică. Individul nu este subjugat de societate, ci este integrat în societate. El nu devine sclavul ei, ci parte integrantă și utilă societății, deoarece numai în cadrul acesteia poate să trăiască și să-și găsească satisfacerea tuturor intereselor și aspirațiilor sale. În consecință, solidarității în contradicție cu individualității nu-l opun pe individ statului, respectiv societății. În concepția solidaristă nu mai există acel antagonism între individ și stat, între suveranitatea națiunilor și drepturile și libertățile individuale.

Doctrina solidaristă constată, cu multă dreptate, că individul nu poate trăi decât în societate. Individul este un element al societății și ca atare prezintă o valoare și o importanță mare pentru societate. Societatea se alcătuește din indivizi însă pentru toți indivizii în calitatea lor de membri ai societății, și nu pentru fiecare în parte. De aceea, pe de o parte drepturile și interesele tuturor nu pot fi periclitate sau îngădite prin drepturile și interesele unora, iar pe de altă parte nu mai poate să existe o opoziție între drepturile și interesele societății și interesele membrilor ei. Încă de timpuriu s-a putut observa că sistemul dreptului administrativ individualist nu poate să țină pasul cu evoluția societății și cu noua

concepție despre individ și stat. În diferite țări s-a putut observa de mult o
tendință de reorganizare administrativă, bazată pe noile principii solidariste și de
abandonare a principiilor individualiste de la baza dreptului administrativ.

.....
.....
.....
Documentul complet de 129 pagini îl poți citi dacă îl descarci din Biblioteca.RegieLive.ro

Bibliografie

I. Tratatе și monografii. Alexandru Ioan, Criza administrației, București, Editura All Beck, 2001 Pavel Abraham, Corupția, Editura DETECTIV, București, 2005 I.Grigoras ,Datoria etica, Ed.Stiintifica Bucuresti 1968 L. Grunberg ,Axiologia si conditia umana, Ed. Politica, Bucuresti, 1972 Dobrinou Vasile, Corupția in dreptul penal roman, Atlax Lex Bucuresti, 1995 Ivan Vasile Ivanoff ,Teoria si exercitiul functiei publice,Editura Universitatii Valahia din Targoviste, Targoviste 2001 Ivan Vasile Ivanoff ,Exercitiul onest al functiei publice, Ed.Bibliotheca, Targoviste,2004 Ivan Vasile Ivanoff,Exercitiul patologic al functiei publice, Ed.Bibliotheca, Targoviste, 2005 Ivanoff Ivan Vasile,Slugarinicia publicata in Analele Facultatii de Stiinte Juridice iunie 2006, Editura Bibliotheca, Targoviste Ivan Vasile Ivanoff,Deontologia functiei publice,Targoviste, Editura University Press, 2004 Ivan Vasile Ivanoff, Deontologia functiei publice, Editura Bibliotheca, editia a II-a revazuita si adugita, Targoviste, 2008 Vedinas Verginia, Deontologia vietii publice, Editura Universul Juridic, Bucuresti, 2007 Robert Klitgaard,Roland MacLean-Abaroua,H.Lindsey Parris, Orase corupte, Editura Humanitas, Bucuresti, 2007 II. Acte normative - Constitutia din 1991 - Constitutia din 1923 - Legea nr.188/1999 privind Statutul functionarilor publici cu modificarile aduse de Legea nr.161/2003 si nr.251/2006 - Legea nr.215/2001 administratiei publice locale, cu modificarile aduse de Legea nr.286/2006 - Legea nr.7/2004 privind Codul de conduita al functionarilor publici - HG nr.667/1991 privind unele masuri pentru ridicarea prestigiului funcționarilor publici - Codul penal -Legea nr.129/2005 privind aprobarea OUG nr.10/2005 pentru modificarea OUG nr.32/1998 privind organizarea cabinetului demnitarului din administrațiile publice centrale; -Legea nr.161/2005 privind stabilirea unor măsuri pentru prevenirea și combaterea corupției în cadrul Ministerului Administrației și Internelor; -OUG nr.3/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr.115/1999 privind responsabilitatea ministerială.

Mai multe detalii se găsesc în [pagina documentului din Biblioteca.RegieLive.ro](http://pagina.documentului.din.Biblioteca.RegieLive.ro)